

fragMENTaTION 18

Johannes Wohnseifer Eine Ausstellung

2015

Sanatçının izniyle | Courtesy the artist

Küratör: NECMİ SÖNMEZ

Editör: MİNE HAYDAROĞLU

Dönüşüm Noktaları

Johannes Wohnseifer'in "Eine Ausstellung" Projesi Üzerine

Çalışmalarında eşzamanlı olarak farklı teknikleri kullanan Johannes Wohnseifer'i, ne ressam, ne heykeltıraş ne de yerleştirme sanatçısı olarak tanımlamak mümkündür. Kolajdan fotoğrafa, desenden grafik tasarıma birçok yaratı imkânlarını kullanmaktan çekinmeyen sanatçı, "dönüşüm noktaları" olarak yorumlanabilecek anlar, zaman dilimleri üzerine yoğunlaşır. Wohnseifer malzemenin, renklerin ya da formların değil, kavramların peşindedir ve her an farklı sürprizlerle izleyicinin karşısına çıkmayı sever.

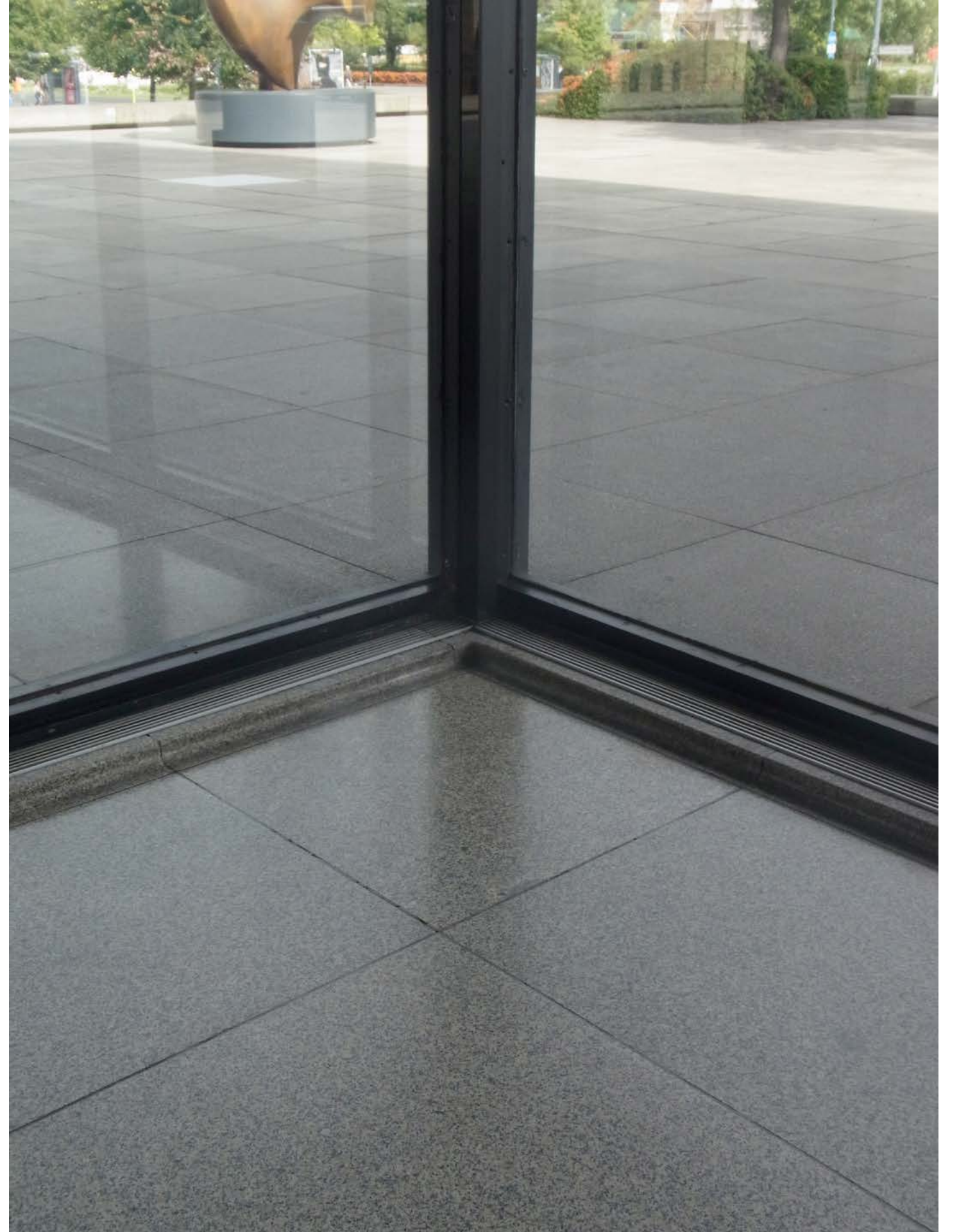
Sanatçının "Das 20. Jahrhundert" (20. Yüzyıl) ismini taşıyan son sergisi, 1900-1999 yıllarına ait, DIN A4 formatında yüz adet kolajdan oluşuyordu. Her yıl için, o dönemde basılmış kâğıtları kullanan sanatçı böylece son yüz yıllık süreç içinde kullanılmış olan baskı tekniklerinin tamamını kapsayan bir malzeme yelpazesi geliştirmişti. Taş baskıdan ofset baskıya, fotoğraftan dijital baskıya dek tüm baskı tekniklerinin kullanıldığı bu serisi ile "Eine Ausstellung" (Bir Sergi) isimli Fragmentation projesi arasında organik bir bağlantı olduğunu belirtmek gerekir. Wohnseifer birbiri ardına sıraladığı bu renkli ve siyah beyaz resimlerle her şeyden önce kendi görsel ilgi alanlarını bünyesine altına alıyor.

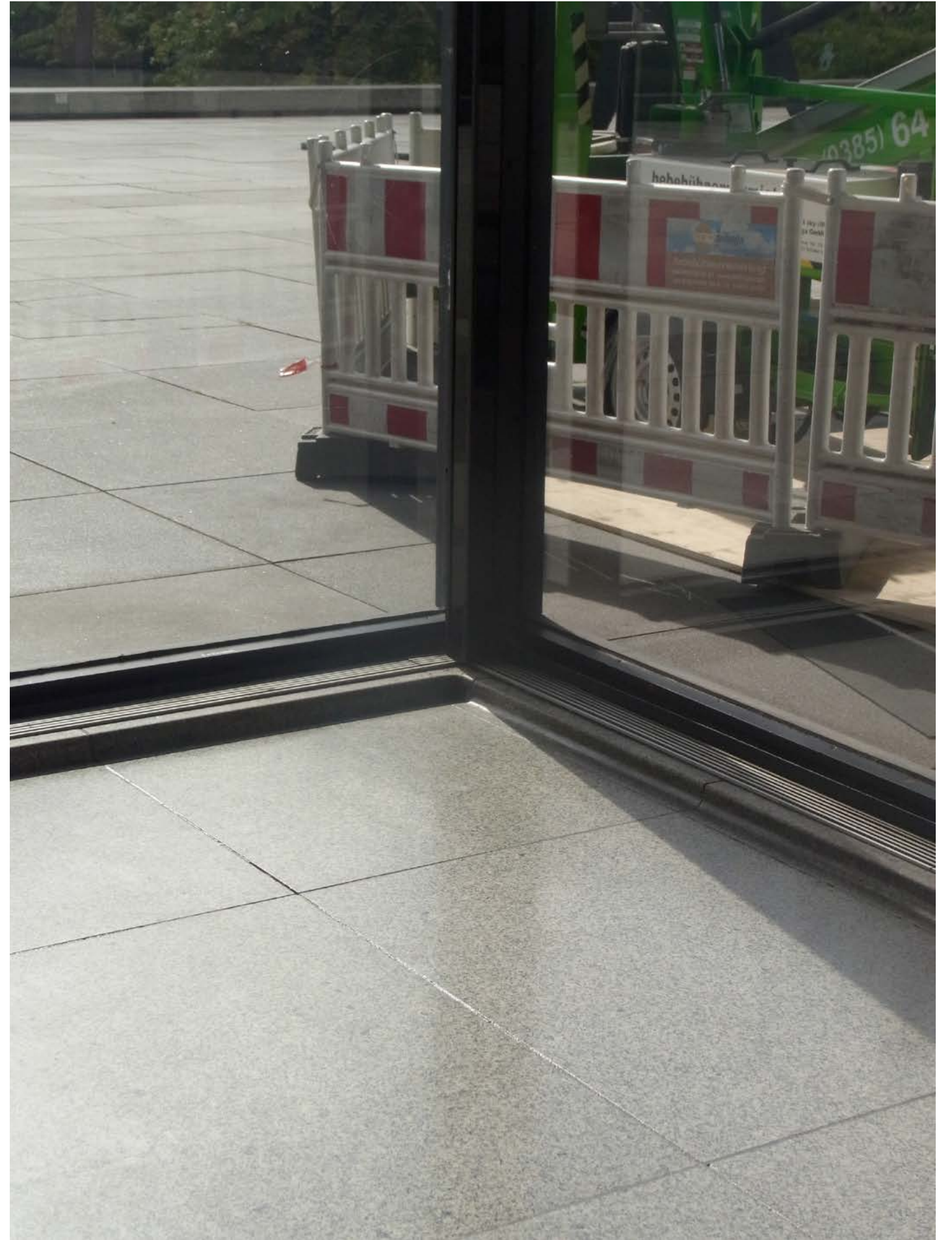
Bu fotoğraflarda iki temanın ön plana çıktığını görüyoruz: Çağrışımlar ve mimari. Sanatçı tamamı anonim fotoğraflarda bir tür zaman yolculuğuna çıkıyor. 1930'lardan 1980'li yıllara dek farklı ülkelerde ve kıtalarda çekilmiş olan bulunmuş fotoğraflar geçmiş zamanlara gönderme yapıyor. Çalışma içinde yer alan dört fotoğraf Berlin'deki Neue Nationalgalerie'de bizzat sanatçı tarafından çekilmiş.

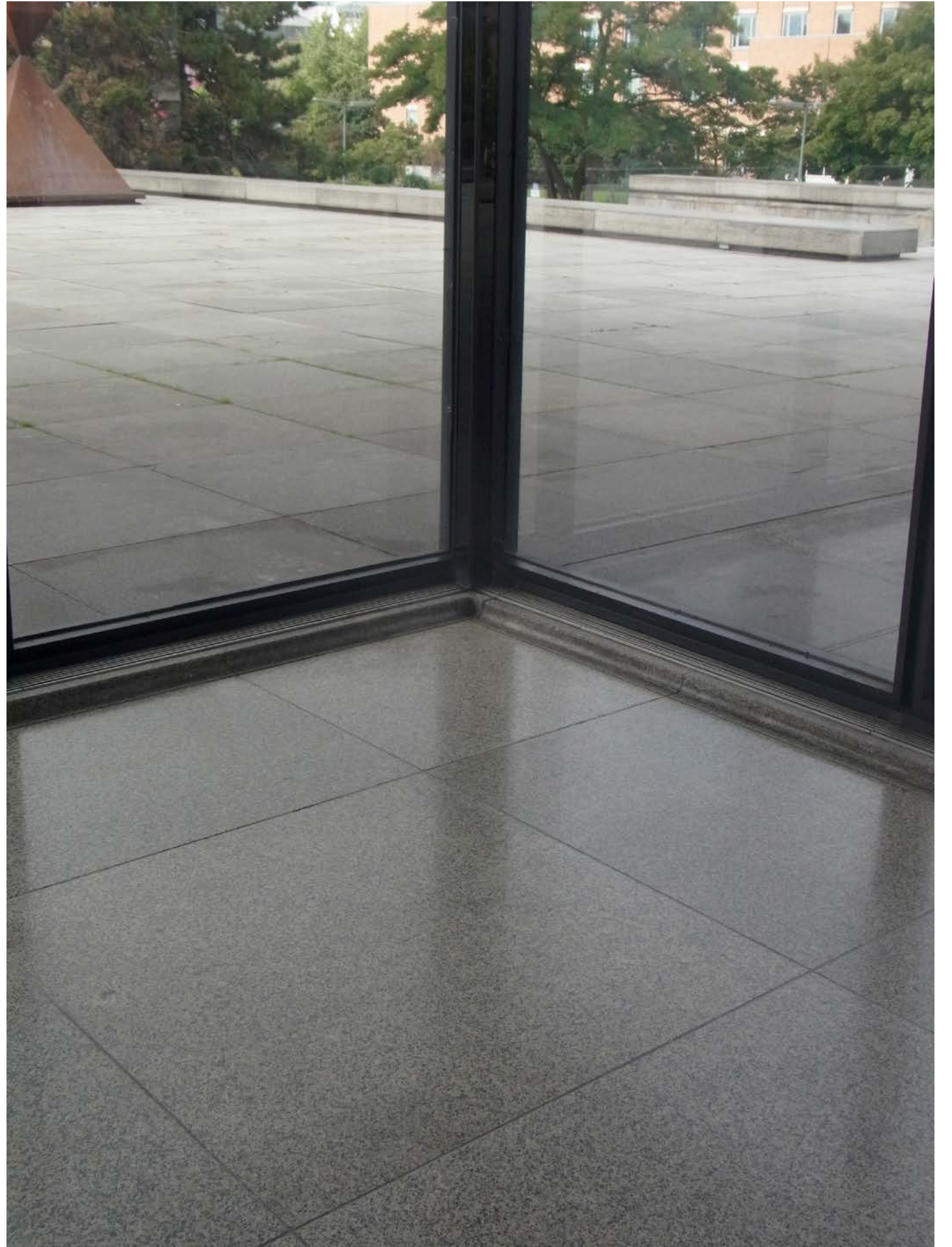
Ünlü mimar Ludwig Mies van der Rohe'nin eseri olan Neue Nationalgalerie, mimarisindeki "şeffaflık" prensibiyle 20. yüzyılın en ikonik müze mimarileri arasında yer almaktadır. Wohnseifer, çoktan "klasik" statüsündeki bu binada fotoğraf kamerasını "konuya" farklı bir perspektiften yakınlaştırıyor. Müzenin tamamı camlarla kaplı olan giriş katından çekilmiş olan resimlerde, binanın içinden dışını gösteren bir yaklaşım göze çarpıyor. Sanatçının kullandığı açılar birbirinden farklı. Müzenin bahçesinde bulunan heykellerin sadece bazı detayları belli belirsiz gözüküyor. Mies van der Rohe'nin başyapıtlarından biri olan bu binanın en önemli özelliklerinden biri de, kolonlardan arındırılmış yalın, modern bir mekân yaratmasıdır. Bireylerle mimari arasındaki ilişkiyi yorumlayan bu çalışmasında Johannes Wohnseifer "dönüşüm noktaları" üzerine yoğunlaşır. Nasıl her insanın yaşamında belli dönüm noktaları varsa, "yaşam alanlarını" şekillendiren mimarinin de kendini değişime zorladığı deneysel yaklaşımları vardır. Sanatçı bulduğu fotoğraflardaki tanımadığı kişilerin Almanca olarak "Lebenskurven" (Bu çevirilmesi kolay olmayan tabiri dilimize "yaşam virajları" diye aktarmak herhalde yanlış olmaz.) denilen dönemlerini sempatiyle yakınlaşırken, Mies van der Rohe'nin mimarisinde de ortak bir yaklaşımla "içerisi ile dışarısını" inceliyor. Rohe tamamiyle "şeffaflık" üzerine kurguladığı bu son yapıtında "kapalı mekânı" aşmayı tasarlıyordu. Wohnseifer Neue Nationalgalerie fotoğraflarında bu istek üzerinde yoğunlaşırken, mimarinin kavramsal kırılma noktalarını görselleştirmeye çalışıyor. Bu soğutlayıcı olduğu kadar özgürleştirici yaklaşım sanatçının sıradan gibi gözükken "imgelerinde" de ne kadar titiz ve sorgulayıcı olduğunun en önemli kanıtlarından biri.

İlk bakışta fark edilmeyen, gözden kaçan, kavramlara bağlı oldukları için hemen anlaşılamaayan "görsellikler", Johannes Wohnseifer'in işlerinde "zihin açıcı", izleyicileri estetik üzerine yeni sorular üretmeye davet eden bir karaktere sahip. "Eine Ausstellung" projesi de, anonim hayatlarla mimari dönüşüm noktalarını çok farklı perspektiflerden yorumlayarak, gerçeküstücü bir bilmecenin kapılarını aralıyor.

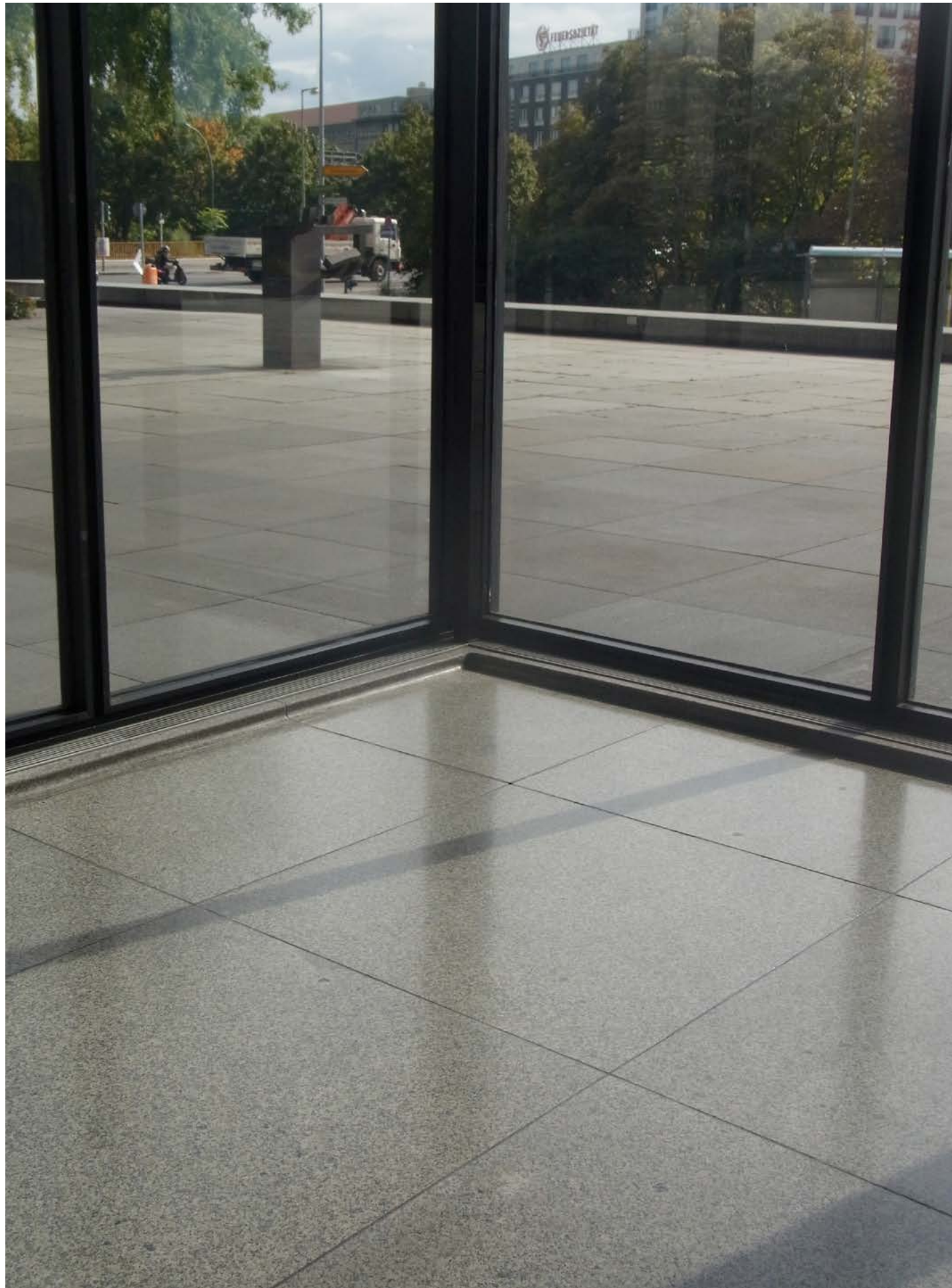
Necmi Sönmez, Şubat 2015, Düsseldorf

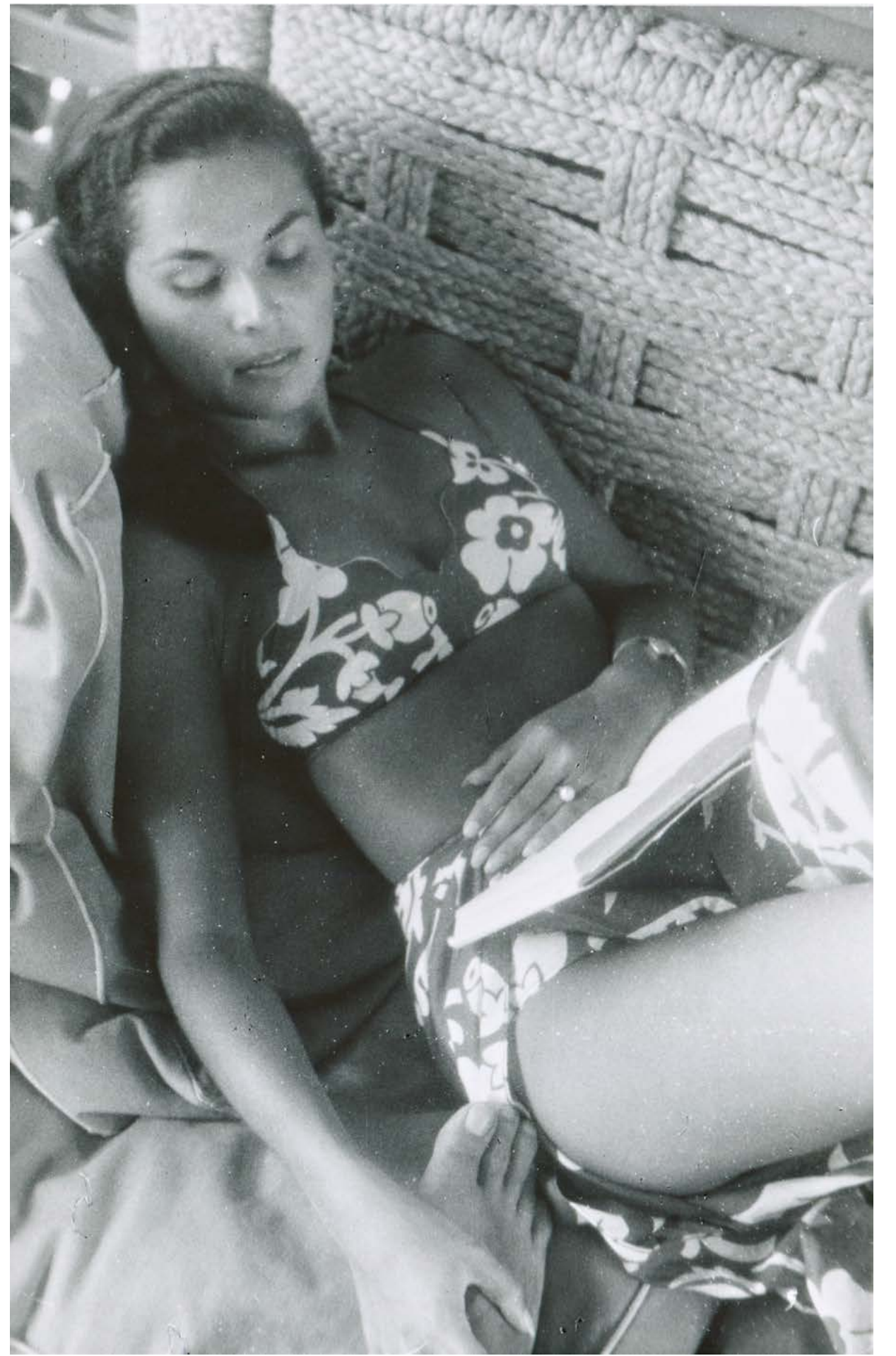

Transition Points

On Johannes Wohnseifer's "Eine Ausstellung " Project

As an artist who uses various mediums in his works Johannes Wohnseifer cannot be defined strictly as a painter or a sculptor or an installation artist. He does not refrain from employing several creative mediums, from collage to photography, drawings to graphic design while focusing on moments and time spans that can be interpreted as "transition points" As Wohnseifer is not interested materials, colors or forms but concepts, and he likes to surprise the viewer at any moment.

His most recent exhibition titled "Das 20. Jahrhundert" (the 20th century) was comprised of one hundred collages in DIN A4 format from 1900-1999. For each year, he had used papers printed at that time; the result was a range of materials that covered all the printing techniques of the last one hundred years. It has to be noted that there is an organic bond between this series that encompasses all printing techniques from lithography to offset print, photography to digital print, and this Fragmentation Project titled "Eine Ausstellung" ("An Exhibition"). Here with the black and white photos he lays out in succession, Wohnseifer is primarily examining his own areas of interest.

Two themes stand out in these photographs: associations and architecture. With these anonymous photographs the artist is embarking on a journey through time. Found photographs from 1930s till 1980s, shot in different countries and continents refer to times past.

Celebrated architect Ludwig Mies van der Rohe's work Neue Nationalgalerie is one of the iconic museum architectures of the 20th century with its principle of "transparency". In this building stated a "classic" since a long time, Wohnseifer uses this camera to approach "his subject" from a different perspective. In the photographs taken from ground floor of this building, covered completely with glass, the outside is seen from the inside. The artist uses various angles here that are very different from each other. Only some details of the sculptures in the garden of the museum are seen, and vaguely so. One of the most important characteristics of this building, which is one of Mies van der Rohe's masterpieces, is that it creates a simple, modern space freed of columns. Johannes Wohnseifer questions the relationship between individuals and architecture and focuses on the "transition points" in this work. Just as there are certain moments of transformation in everyone's life, there are moments where architecture that shapes the "living spaces" challenges itself through experimental ways. The artist approaches the "Lebenskurven", transition points of people in his found photographs sympathetically and in the same manner examines "the inside and the outside" of Mies van der Rohe's architecture. Rohe was working to go beyond "closed space" in this last work of his that he set up on "transparency". Wohnseifer concentrates on this aspect in his Neue Nationalgalerie photographs and tries to show the conceptual breaking points in architecture. This abstract yet liberating approach shows how meticulous and challenging he also is in his seemingly ordinary "images".

The process of visualization is linked to conceptual ideas that are "consciousness expanding" in Wohnseifer works, inviting viewers to ask new questions about aesthetics. "Eine Ausstellung" project interprets the transition points of anonymous lives and architecture, opening doors to a surreal, enigmatic puzzle.

Necmi Sönmez, February 2015, Düsseldorf

Johannes Wohnseifer
Eine Ausstellung
2015

